

У тешким временима потребна је појачана солидарност и самодисциплина свих. Оно што је најпотребније јесте да нема панике. На жалост, сведоци смо да режим, највероватније из страха да не направи озбиљне грешке, неретко подлеже паници. Она је верна пратиља скоро сваког јавног иступа председника СНС-а, који би требало да буде, али тога очито није свестан, председник свих грађанки и грађана Републике Србије. Од пре пар дана, међутим, паника се препознаје и у наступима представника лекарске струке, како на конференцијама за штампу тако у поруци Кризног штаба коју је raspоделио Телеком својим претплатницима.

Под окриљем ванредног стања појављују се и неподношљиве појаве: приводе се, притварају или затварају новинари због професионално обављеног посла, по кратком поступку се осуђују људи који нису могли да знају да су учинили неко недозвољено дело пошто су боравили у иностранству, а нико им од надлежних органа то није саопштио када су у земљу долазили. Неопходно је разликовати изношење истине од намерног прављења панике. Ако новинари пренесу оно што се уистину збива у некој институцији, онда никако није реч о прављењу панике, већ о истинитом обавештавању јавности у њеном интересу. Стога захтевамо да се обустави поступак против Ане Лалић и да се она неодложно пусти на слободу. Ванредно стање не сме да буде оправдање властима да крше права запослених и њихових пацијената у здравственим установама. Упозоравамо да ванредно стање не ослобађа властодршце од одговорности.

Посебно је проблематичан облик и садржај ванредног стања пошто је њиме једна велика група грађана, старијих од 65 година, стављена у неравноправан положај у односу на друге, а све под изговором да се о њој, као најугроженијој, води посебна брига. Они су понижени, јер им, осим недељом у глуво доба ноћи, није дозвољено да излазе из кућа. Ако им се већ жели помоћи, зашто им се не дозволи да током тог целог дана имају право да тргују, па и прошетају, а да други тог дана седе у својим домовима? Власници домаћих љубимаца се такође дискриминишу, јер не могу да се на одговарајући начин брину о својим љубимцима. Нарочито је безосећајно било укидање оних сат времена за шетњу које им је претходно било дато. Напослетку, зар не треба људима дозволити да се крећу по зеленим површинама? Физичка активност на отвореном неопходна је за здраво одрастање деце и за одржање психофизичког здравља одраслих. Разуме се, потребно је да сви будемо одговорни и дисциплиновани и одржавамо међусобну физичку (никако не и социјалну!) раздаљину.

Позивамо режим да нипошто не прелази уставна ограничења, а представнике лекарске струке, који нам се јавно обраћају, да им живот и добробит људи, као и солидарност с њиховим колегама буду испред послушности режиму. Они нису ту да би се на грађане љутили и истресали због сопствене фрустрације него да нас праворемено обавештавају и пристојно упозоравају на наше обавезе у циљу постизања општега добра. Свесни смо да је наш здравствени систем одавно на коленима и да је ванредно стање, између осталог, уведено из страха да се не сруши под теретом наглог повећања броја оболелих, али за то нису криви грађани. Истовремено, молимо све грађане, а нарочито великодостојнике Српске православне цркве, да буду свесни сопствене одговорности и не доводе у опасност здравље и живот својих ближњих неодговорним и недисциплинованим понашањем. Будимо солидарни! Штитимо једни друге!

Самодбрана

(Зрењанински социјални форум)